

Forfatter: Juel-Hansen, Erna

Titel: Udrag fra EN UNG DAMES HISTORIE

Citation: Juel-Hansen, Erna: "En ung Dames Historie", i Juel-Hansen, Erna: *En ung Dames Historie*, udg. af Lars Petersen , 1888, s. 25. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-juelh01val-shoot-idm139742594556864/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: En ung Dames Historie

mærkede det. Det var det eneste anstændige, havde Mama sagt. Gud, det Ord: anstændig, hvor det sørgrede hende! for hun forstod det ikke. Hvorfor var det anstændigere at luske af Sted som Forbrydere, i Stedet for pænt og ordentlig at sige Farvel, som man ellers plejede — — og hvad var der at skjule? De vidste jo dog alle, at de gik hjem sammen, nu, de var Mand og Kone — og hvis alle Folk, der holdt Bryllup, havde noget at skjule, maatte det jo være — — uf! Hvorfor gik de så i Kirke først? hvor kunde Præsten give dem sin Velsignelse? hvorfor holdt de stort Selskab? — hvorfor — — tttttttt — — det snurrede rundt i hendes Hoved — men det var måske også Madeiraen. — Nej, nu vilde hun i Lav med Fætter Christian, men det måtte sættes i Værk med Forsigtighed.

Hun så' sig om.

Jo, nu var Øjeblikket der. Mama var bleven attraperet af Tante Maile. De sad i Kabinettet. De andre Damer havde søgt de mageligste Lænestole op og smågæbede bag Vifterne ved den anden Kop Kaffe. Ingen lagde Mærke til hende — og vips, var hun gennem Døren med Stupigen, der skulde hente Kaffekopperne.

A, dér var rigtig nok meget morsommere! Midt i den tætte Cigarrøg — så tæt, at den ordentlig sved i Øjnene og lod Lysene skinne ganske

mat, diskuterede og politiserede de -- et Virvar af livlig Passiar. De var alle sammen hede i Hovederne og gruelig ivrige. Etatsråden hørte til Oppositionspartiet, mens hele den øvrige Familie var stok-konservativ og betragtede „gamle Holms“ Frafald som en Familieulykke, og det gav ofte Anledning til temmelig hidsige Sammenstød. Men i Dag gik det af med godt Humør og uden synderlig Fjendtlighed på nogen af Siderne.

Margrethe blev knebet i Kinderne og klappet ned ad Håret, mens hun smuttede gennem Klyngerne, så væver som en Ål, hen til den anden Ende af Stuen, hvor Fætteren stod lige op til Bogværelsets Dør.

Nu var han kommen i Humør, kunde hun se, -- -- jo, det var vist nogle gode Historier, han opvartede Onkel Hans med. Den halvgamle, lidt stive Herre, der ellers var Kontormand ud til Fingerspidserne, lo, så han måtte tørre Øjneue i Silkelømmetørklædet.

Hun rykkede Fætteren bag fra i Kjolen, idet hun gik forbi, og hviskede: „Kom nu -- -- ind i Bogværelset!“

Dér inde var tomt. En fæl Os af Cigarrøg var trængt ind gennem Portiøren -- -- hu, sådan dårlig Luft her var! Hun trak Persienerne op, smækkede et Vindue på vid Gab, og indåndede med Velbehag det sludfulde Vindstød, der slog ind